

În amintirea profesorului meu de matematică, Gyuri Eckstein

Tot așa cum se credea că dacă ești născut în zodia Berbecului ești încăpățânat, tot așa se credea în Timișoara că dacă te cheamă Gyuri ești tare la matematică. Axioma era dată de doi Gyuri, mari matematicieni, legende ale matematicii, Gyuri Lustig și Gyuri Eckstein. Dar nu orice Gyuri era mare matematician, ca de exemplu scriitorul acestor rînduri. Adevărul e că îmi plăcea matematica, dar doar atît. La intrarea la liceu m-a meditat sora lui Gyuri nr.1, dna Eva Lustig (Perlgrund), la admiterea la facultate am învățat - o perioadă - cu Gyuri nr.2.

Țin minte prima întâlnire cu dl profesor Eckstein (nu-mi permiteam să-i spun Gyuri). Era exact opusul profesorului de matematică din liceu. M-a fascinat din prima clipă pentru modul informal de a fi. Era profesor la facultate, dar nu simțeau distanța între el și tine. Era foarte apropiat. Trăiam într-un spațiu topologic diferit. Față de profesorul pedant de la liceu, Gyuri scria pe foi sau pe bucăți de foi adunate de cine știe unde. Camera era învăluită în rotocoale de fum și aveam impresia că printre rotocoale se ascundeau formule magice pe care numai el le vedea. Căci altfel nu-mi explic cum le găsea așa de repede. Sigur că lecția cu el a fost ca un fel de înfruntare între Cassius Clay și Cassius Ionescu de la Alimentara. Dar în acele vremuri destul de înghețate am avut plăcerea de a savura un dascăl pentru care contai și ca om, nu doar ca element.

Gyuri Schimmerling